ning õpetaja, peigmees, pruut ja muud sugulased ja tuttawad istusiwad lauas ning doktori keelepaelad oliwad päris lahti. Mäe mõisa sulased aga aelasiwad wäljas õuues ja „museeumis“ ning pidasiwad tugewaste pulmi. Nad laskisiwad püssi, pildusiwad pudelid puruks, mis noorele paarile pidi õnne tähendama ja tooma; killud aga kargasiwad katuksesi ülesse.

„Kas Teie teate ka, herra õpetaja, kes selle tänase lusti ja röömu on meile sünnitanud?“ küsis wana Dr. Mets oma hinge eest muretseja piduwõera käest.

„Noh, kes siis?“ küsis õpetaja wastu.

„Meie pagana usku esiwanemad!“ wastas Mets.

„Kas see wõimalik on“ — kogeldas õpetaja.

„Tulge kaasa ja pandke imeks!“ ütles Dr. Mets, kuna ta õpetaja käest kinni wõttis ja koja ukse poole sammus, kust ta klaasi tükkidest ja muust terawatest killudest waewalt läbi peasis kunni kuuri wõi „museeumi“ ukseni.

Üks ainus pilk — — — ja wanamees oli kui soola sambaks muudetud. Aga teisel silma pilgul oli esimene küla pois, kes tema ligikonnas seisis kõri pidi doktori käes ning mees karjus ise kui meelt ära heites:

„Teie tulised koera näud, kus te mu potid olete pannud?“

„Ai, ai!“ karjus poisike, „laske lahti! Küla mehed pildusiwad nad noore paari auuks ja terwiseks ühes pudelitega kõik wastu kiwa puruks!“

Ja selle suure õnne ja õnnetusega lõpeb ka meie kalendri saba romaan. Ka sellest näete Teie, armsad lugejad, et õnn ja õnnetus ikka kaksikwennad on. Inimene ei pia aga millalgi oma lootust ja õnne ei wana ega uue aja pottide seest otsima. Sest: õnn ja pott, kui kergesti ei lähe mõlemad katki! Ja mõnes potis wõiks ehk ka weel surm olla. Tueta end Jumala ja oma pea peale, aga mitte ühe poti peale; tindi poti peale ka mitte.



## Hommikul.

Ö warjud kauwad kiirelt,
Mets hakkab elama
Ja kulda koidu piirelt
Nüüd hakkab walama:
Just nagu peigmees tuleb ta
See põlew päike hiilgega.

Kus kõrgel päikse koda
Ja õnsad lauluga,
Sealt leiad ühte rada,
Kus headus elab ka.
Siin pime org on meie maa
Ta paistab siiski seie ka.

Oh saada, walgust, elu,
Su üliriikalt maalt.
Ja wõta iga walu
Su ärkand laste pealt!
Meist jäegu jõled walega,
Meid õnnista su palega.

## Kuld wara.

Tahad ja maa peal rahuliste elada, siis ära muretse omale mitte palju sõpru! Ei kõik inimesed pole head ja ustawad; kõik head inimesed ei ole aga

Eesti-rahwa kasuline Kalender 1886, lk. 28